

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distribvtvs

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

§. VIII. An Patronis liceat plures successiuè praesentare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

magis dignum trahit ad se minus
dignum Ricc. in Prax. for. eccl. p.
2. ref. 458. alias transacto dicto tē-
pore poterit Episcopus liberè
ecclesiam de Rectore prouidere
cap. 2. de Suppl. negl. Prelat. nec
posset Patronus elapso tempore
amplius moram purgare, Ricc. in
Collect. dec. 119. par. 1. huiusmodi
autem tempus non currit nisi à
die sc̄i vacationis: & ideò sci-
tia debet plenē probari, nec suf-
ficerent testes de auditu Ricc. in
Prax. ut supra par. 1. ref. 166. Bar-
bos. loco cit. d. par. 3. all. 72. nu. 134.
& seq. Rota coram Cavaler. decis.
489. num. 2. & 3. ubi aliae decisio-
nes referantur.

§4. Potest tamen Episcopus lapso
tempore admittere Patronum,
ad presentandum, si velit, ut con-
stat ex cap. 2. de suppl. negl. Pre-
lat. ponderando ibi verbum li-
ceat, quod ponit causam in vo-
luntate illius, cui licet, siue id
Ordinarius faciat ex iusta causa,
ut videlicet possint melius Patro-
ni deliberare super magis ido-
neo presentando, siue etiam sine
causa Crescen. decis. 11. & 12. tit.
de Dilat. quem referat, & sequitur
Ricc. in Collect. decis. 2453. par. 6.

Hec tamen prorogatio valebit
quidē in præiudicium ipsius Epi-
scopi, ut dicunt Doctores apud
Barbos. d. all. 72. numer. 142. & seq.
non autem in præiudicium supe-
rioris, ad quem post tempus or-
dinario cōcessum devolvitur ius
conferendi, ut d. idem Ricc. in
Prax. par. 1. ref. 206.

S. VML.

An Patronis liceat plures successiū
præsentare.

55 R Espond. Patronum laicum,
non autem ecclesiasticum
posse plures successiū præsen-
tare: & ideò in pluribus præsen-
tatis à laico datur Episcopo grati-
ficatio, sed in præsentatis ab ec-
clesiastico potior est primò præ-
sentatus iuxta tex. notab. in c. cum
autem de iure patr. glof. in c. cum
vos de offic. ordin. Bellett. Disquis.
eleric. tit. de Disciplin. cleric. §. 15.
nu. 46. ratio disparitatis est quia
præsentatio ecclesiastici habet
vīm electionis, in qua non
cadit variatio, sed statim electo
acquiritur ius in re cap. publicata
de elect. sed in præsentatione laici
secus est, quia præsentatus tunc
tantum acquirit ius ad reū, ut
d. Ricc. in Prax. for. eccl. par. 3. ref.
456.

Quare etiamsi laicus possit plu-
res vñico etiam contextu præse-
ntare iuxta clem. plures de Iurepat.
id tamen non licet ecclesiastico,
quia electio alternativa à iure
reprobatur in cap. 2. de elect. in 6.
& notat glof. in d. clem. plures ver.
præsentare.

56 Ampliatur supradicta conclu-
sio, etiamsi Patronus laicus præ-
sentasset indignum: quia cum in
tali casu præsentatio sit nulla, po-
terit intra quadrimestre variare,
& alium idoneum præsentare.
Barbos. in cap. cum autem nu. 5. de
Iurepat. utr. ubi cit. st. Io. A. dr. Batr.
A. b.

Abb. & alios, præsertim si præsen-
tauerit inhabilem sub conditione
imperandi dispensationem: tunc
enim poterit Patronus dispensa-
tionem non obtenta durante qua-
dimestre alium saltem cumulan-
do præsentare, ut dixit Rota in
firma alteris S. Ludouici 4. Mar-
tij 1596. coram Seraphino, quam
57 refert Riccius in Prax. for. eccl. p.
1. ref. 197. Quare si patronus laicus
præsentauerit indignum, vel nō
idoneum, non poterit statim Epis-
copus ordinario iure beneficū
conferre, nisi lapso tempore ad
præsentandum concessos. com-
muniter recepta in capit. cum vos
ver. idonea de officio. Iud. ordin. Ca-
ualcan. decis. 11. num. 53. p. 3. quem
refert & sequitur Barbos. de officio. &
pot. Episc. par. 3. all. 72. n. 178. quod
intellige, dummodo scienter nō
præsentauerit indignum: quia sciē-
ter præsentans indignum pro illa
vice ipso facto priuatus est iu-
re, & facultate præsentandi Rip.
in Rubr. de iudic. nu. 68. late Bar-
bos. loco cit: nu. 105. & in cap. cum
in cunctis §. fin. de elect. ubi citat
Mascard. de probat. concl. 593. n. 5.
Molin. de Primog. lib. 2. c. 4. nu. 38.
Gratian. discept. 58. n. 11. Crescent.
de iurepatr. dec. 10. Caputaq. dec. 62.
n. 2. & decis. 291. p. 2. & alios.

Idemque a fortiori dicendum
est de patronis ecclesiasticis sciē-
ter præsentantibus indignos, cum
ipſi magis debeant esse discreti,
ac scire iura iuxta glos. in d. cap. cū
vos ver. idonea, & ibi Barbos. &
alij. de officio. Iud. ordin. & decisum
refert Ricci. in Collect. decis. 2158.
part. 6.

58 Neque excusat Patroni huic
laici, siue ecclesiastici, si vel igno-
ranter præsentauerint aliquem
non habentem qualitates requi-
tas in fundatione, vt si præsentā-
dus debeat esse sacerdos: tenen-
tur enim id scire, alias videntur
delinquere, & abuti concessione
sibi facta à fundatore, & ideo
tunc fit deuolutio ad Superiorem
Rot. coram Card. Caualer. dec. 231.
num. 3. Barbos. d. par. 3. all. 72. nu-
mero 105.

59 Secus esset, quando actus præ-
sentationis non fuit perfectus, pu-
ta si deficiat aliqua ex personis
requiritis de necessitate ad perfe-
ctionem presentationis, vel si præ-
sentatio facta fuerit coram eo,
qui non habet potestatem insti-
tuendi: tunc enim patronus tam
laicus, quam ecclesiasticus poterit
iterum canonice præsentare,
quia in tali casu non potest dici
perfecta præsentatio, ut not. Ricc.
in Prax. for. eccl. p. 3. ref. 456.

60 Limitatur tamē principalis cō-
clusio, vt non possit Patronus lai-
cus variare ultra duas vices, sed
tantum semel, vel iterum, vt in
d. cap. cum autem de iurepatr. tum
quia variatio est odiosa, tum quia
infinitas est vitanda Ricc. in Prax.
for. eccl. par. 1. ref. 167. & p. 3. ref.
460. & decisum refert Barbos. de
offic. & pot. Episc. par. 3. alleg. 72. n.
161. & seq.

61 Limitatur 2. quando patronus
laicus in prima præsentatione iu-
ramento promisit, se alium non
præsentare, aut non variare: tunc
enim noua præsentatio in spretū re
ligionis iuram. nō est attēdēda c.
mu-

mulieri de iure iur. Rota in Compositell. Parochialis 20. Februarij 1630. coram Merlino, quam refert Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3. alleg. 72. num. 162. &c ideo absque difficultate instituendus esset primus, idem Barbos. in cap. cum autem n. 4. de iure patr. quamvis alias valeret actus factus contra proprium iuramentum secundum gloss. in cap. ult. ver. reuocatus de Procur.

in 6. Ricc. in Prax. for. eccl. par. 3. 66 resolutione 457.

62 Verum si Patronus tantum iurauit non reuocare, non dicitur contrauenire per secundam præsentationem: quia reuera non reuocat primam, sed tantum addit, & cumulat, ita ut ordinarius possit etiam primum præsentatum instituere Rota in d'Compostellana Parochialis coram Merlino.

63 Limitatur 3. vt lite pendente inter præsentatos non possit laicus variare cap. 1. vt lit. pend. in 6. Gom. in reg. de subr. Collit. q. 6. & decisio refert Ricc. in Prax. ut supra par. 3. ref. 461. Barbos. in d. cap. cum autem n. 3. de iure patr.

64 Limitatur 4. vt non possit Patronus laicus a priori præsentatione recedere: vnde si ab ea recedat, secundus actus nullius esset roboris d. cap. cum autem de iure patr. Card. Caualer. dec. 21. Rip. in rubr. de Iudic. num. 69. nisi ex causa recedat, vt quia ad eius aures peruenit primo loco præsentatum non esse idoneum: tunc enim tenebit secunda præsentatio, Vulp. in Prax. Iudic. cap. 49. numero 23.

Limitatur 5. vt possit variare tantum intra quadrimestre, secus eo elapsi Caualer. dec. 23. 1. nu. 2. Barbos. d. p. 3. all. 72. n. 105.

§. IX.

Quæ etas requiratur ad obtinendum beneficium iurispatronatus sine curia.

R Esp. requiri etatem quantum decim annorum, prout requiritur in alijs beneficijs simplibus iuxta Conc. Tridentinū sess. 23. de res. cap. 6. Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 60. num. 75. & 76. Ricc. in Prax. for. eccl. p. 1. ref. 180. ubi resoluunt non requiri annum 14. expletum, sed sufficere incæptum, vt censuit etiam Sac. Cong. teste eodem Barbos. in c. 2. nu. 5. de etat. & qual. nisi aliter

67 in fundatione beneficij esset cautum: quia tunc posset præsentari etiam minor 14. annorum iuxta declarationem Sac. Cōg. apud Ricc. loco cit. d. par. 1. ref. 180. & p. 4. ref. 470. ubi etiam refert, ita resoluisse Rotam in una Granaten. Capellaniæ 12. Ianuarij 1608. coram Marquemontio, & ratio esse potest, quia id non contrariatur natura beneficij: de iure enim antiquo ad beneficia simplicia requirebatur, quod quis esset maior septennio secundum Doctores, quos refert, & sequitur Barbos. in d. cap. 2. de etat. & qual. ubi etiam dicit, quod Summus Pontifex potest infanti beneficium simplex conferre; secus esset si fundator in limine fundationis adiecerit

Hh ali-